

KÁR VOLT NEKEM...

Kár volt nekem odahagyni
Azt a csendes kis falut...
De szívesen visszamennék,
Szántogatnék, vetegetnék,
Hej de nincs már vissza út!

Itt kell nekem már imádni
A faragott képeket.
Itt kell nekem nyomorogni,
Hizelegni, mosolyogni,
S rejtegetni könnyemet.

De egészen másképp volna
Abban a kis faluban!
Nem törődném a világgal,
Az én kedves Málikámmal
Éldegélnék boldogan.

Volna egy pár köblös földem,
Házam, lovam, tehenem.
S hogy kilegyen a boldogságom;
Már azóta vón vagy három
Pirospozsgás gyerekem.

És mivelhogy nem volt nálam
Jobb tanuló, szebb író:
A falu megbecsült volna:
Bizonyosan lettem volna
Nótárius vagy bíró.